

[Økonomiministeren.]

Og en halv side længere nede fortsættes der:

„Denne linje blev videreført allerede i august. Som aftalt i 1965 skulle obligationsrationeringen være af midlertidig karakter, og da de realøkonomiske forudsætninger for begrænsningen ikke længere var til stede, blandt andet som følge af den tidligere på året gennemførte stramning af finanspolitikken, fandt Nationalbanken, at den burde afskaffes praktisk taget fuldt ud for så vidt angik den del af långivningen, der vedrørte nybyggeri og anlægsvirksomhed. Dette synspunkt blev godkendt af regeringen . . .“

Derimod fremgår det af beretningen, side 51, at begrænsningen af løbetiden for tillægslån blev gennemført i marts 1968 efter henstilling fra regeringen. Her er altså et område, hvor regeringen mente og fortsat mener, at den frie adgang til lån bør begrænses, så det går jeg ud fra at vi ikke er uenige med hr. Ivar Nørgaard om.

Den fg. finansminister (*Ninn-Hansen*):

Hr. J. O. Krag var så venlig at interessere sig for spørgsmålet om kildeskattens ikrafttræden og nævnte i den forbindelse en udsendelse, der havde været i fjernsynet i aftes, hvor man kunne — sådan forstod jeg hr. J. O. Krag, jeg så desværre ikke selv udsendelsen — få det indtryk, at der kunne være visse faremomenter til stede i forbindelse med tidsplanen. Jeg vil gerne sige tak til hr. J. O. Krag, fordi det spørgsmål blev bragt frem. Vi føler vel alle, vi, der har ansvaret for, at vi skal have kildeskat her i landet — det fælles ansvar for udformningen, som vi jo har det næsten alle i denne sal — vi føler vel, at der ville være noget ganske forkert i det, hvis der kunne være tale om, at kildeskatten ikke blev gennemført således, som det er blevet forventet.

Jeg har fået meddelelse om, at direktøren for kildeskattedirektoratet, der, så vidt jeg har forstået, var blevet nævnt som kilde til nogle udtalelser, ikke selv har udtalt sig til TV-avisen. Han har, som det er sædvanligt, på 14. dags møder i finansministeriet drøftet den række af forskellige forhold vedrørende kildeskattens tilrettelæggelse, som det er naturligt at tage op i forbindelse med planlægningen, men hverken han eller andre har udtalt sig udenfor. Der udarbejdes refe-

rater fra disse møder, men derudover har jeg ikke noget kendskab til, hvormed TV-avisen begrundet den udtalelse, der fremkom, det, der blev udsendt i aftes. Jeg ved, at departementschefen for skattedepartementet, der ledede det pågældende møde, har udsendt nærmere meddelelse om det, og jeg går ud fra som givet, at TV-avisen så optager den meddelelse, der er blevet sendt, og skal ikke komme nærmere ind på dette.

Det afgørende er selvfølgelig som også fremhævet af hr. J. O. Krag, om der er foregået noget, der kan bevirke, at kildeskatten ikke kan træde i kraft den 1. januar 1970, om der er sket noget med hensyn til den tidsplan, vi arbejder med, og da kan jeg heldigvis sige, hvad jeg selvfølgelig ved glæder hr. J. O. Krag, at der er ikke noget, der hindrer den gennemførelse, som vi nu alle venter resultatet af til den 1. januar 1970. Der er tale om en mindre forskydning på et enkelt område, det drejer sig om 14 dages udsættelse med hensyn til en udsendelse til kommunerne, og da jeg kom til stede ved det samme møde, blev jeg gjort opmærksom på, at denne udsættelse forelå, men samtidig blev det meddelt mig, at hverken forsinkelsen med hensyn til udsendelse af vejledningen til kommunerne, eller hvad der i øvrigt var fremkommet under det pågældende møde, berørte hovedtidsplanen.

Hr. J. O. Krag stillede mig et andet spørgsmål, nemlig hvilket kasseoverskud vi stiler efter. Den stramning, der er foreslået med de forslag, som jeg har fremsat, beløber sig for dette finansår til 635 mill. kr. Dette beløb kan imidlertid ikke lægges til finanslovens kasseoverskud på 184 mill. kr., idet finansloven ikke har taget hensyn til de likviditetsforskydninger, der sker i første kvartal af 1970 ved overgangen til kildeskat. Jeg har nærmere i finansudvalget gjort rede for dette forhold og skal derfor ikke komme meget ind på det, men blot sige, at det drejer sig om likviditetsforskydninger i forhold til virksomhederne, som opkræver lønmodtagernes kildeskat, det drejer sig om likviditetsforskydninger i forholdet mellem staten og kommunerne til fordel for kommunerne, og det drejer sig om forskydning i forhold til betalere af B-skatten.

Den finanspolitiske virkning af disse for-